

prima instanță: Judecătoria Comrat
Judecător: V. Hudoba
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
Judecători: G. Colev, A. Curdov, Ș. Starciuc

dosarul nr. 3ra-906/17

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ceceli Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceceli Victor
împotriva Judecătoriei Ceadâr-Lunga cu privire la contestarea actului
administrativ și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Ceceli Victor și menținută hotărârea Judecătoriei
Comrat din 10 octombrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 11 martie 2016 Ceceli Victor a depus o cerere de chemare în
judecată împotriva Judecătoriei Ceadâr-Lunga cu privire la contestarea actului
administrativ și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 09 februarie 2016 a depus la
Judecătoria Ceadâr-Lunga o cerere cu privire la recunoașterea încălcării dreptului
său de a depune petiții și o plângere cu privire la uzurparea puterii de stat de către
Judecătoria Ceadâr-Lunga pentru a fi transmisă Procuraturii Generale, conform
competenței.

Afirmă că prin actul Judecătoriei Ceadâr-Lunga nr. 01-60/849 din 12
februarie 2016, plângerea sa cu privire la uzurparea puterii de stat de către
Judecătoria Ceadâr-Lunga i-a fost restituită ca fiind depusă greșit în adresa
Judecătoriei.

Invocă prevederile art. 9 alin. (1) a Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire
la petiționare, dacă petiția ține de competența altui organ, originalul petiției se
expediază acestui organ în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării
petiției, fapt despre care este informat petiționarul.

Sușține că prin faptul că Judecătoria Ceadâr-Lunga nu a expediat plângerea
sa la Procuratura Generală, i-a fost încălcat dreptul la depunerea petițiilor.

Solicită recunoașterea ilegalității actului Judecătoriai Ceadâr-Lunga nr. 01-60/849 din 12 februarie 2016, obligarea Judecătoriai Ceadâr-Lunga să transmită plângerea Procuraturii Generale și să fie încasat prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 29 aprilie 2016 a fost admisă cererea președintelui interimar al Judecătoriai Ceadâr-Lunga, Peni A., cu privire la strămutarea cauzei de la Judecătoria Ceadâr-Lunga la o altă instanță de judecată de același nivel și cauza a fost expediată spre examinare Judecătoriai Comrat.

Prin hotărârea Judecătoriai Comrat din 10 octombrie 2016 acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de Ceceli Victor și menținută hotărârea Judecătoriai Comrat din 10 octombrie 2016.

La data de 28 martie 2017 Ceceli Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 ianuarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiuni.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat art. 9 alin. (1) a Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, care prevede că dacă petiția ține de competența altui organ, originalul petiției se expediază acestui organ în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării petiției, fapt despre care este informat petiționarul.

Menționează că instanța de apel nu a indicat temeiurile care au stat la baza concluziei că Ceceli Victor nejustificat a depus la Judecătoria Ceadâr-Lunga plângerea cu privire la uzurparea puterii de stat de către Judecătoria Ceadâr-Lunga.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Se denotă că Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 25 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 3a-50/2016 (f. d. 140), și a fost recepționată la data de 30 ianuarie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție CN 07 (f.d 142).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 28 martie 2017, în termen.

La data de 10 iulie 2017, în adresa intimatului Judecătoriai Ceadâr-Lunga a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința depusă la data de 07 august 2017 Judecătoria Comrat a solicitat respingerea recursului depus și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ceceli Victor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ceceli Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ceceli Victor.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ceceli Victor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva